

Fakturering enligt felaktig VA-taxa

En fastighetsägare blev efterdebiterad brukningsavgifter när kommunen upptäckte att felaktig taxa hade använts. Kommunen förklarade att fastighetsägaren hade betalat VA-avgifter enligt taxa för bostadsfastighet (taxa 800), när det egentligen skulle vara taxa för annan fastighet (taxa 851). Gällande VA-taxa ska följas och abonnenten har ett ansvar att kontrollera att denne har blivit debiterad efter rätt taxa. Kommunen ansåg att fastighetsägaren hade varit delaktig i den fortgående feldebiteringen.

Fastighetsägaren yrkade hos VA-nämnden fastställande av att avgiftsskyldighet för ytterligare brukningsavgifter inte förelåg. Fastighetsägaren hävdade att man hade betalat fakturorna från kommunen i god tro och att man inte hade kunnat inse att man skulle ha varit skyldig att ifrågasätta riktigheten av kommunens fakturering.

VA-nämnden hänvisade till ett tidigare avgörande (BVa 108/94) där man då ansåg att fastighetsägaren inte var skyldig till att tilläggsbetala avloppsavgift i efterhand. Fastigheten hade under lång tid endast debiterats brukningsavgifter för vatten, trots att denne även var ansluten till avlopp, och det kunde inte krävas av fastighetsägaren att han på grund av vattenräkningarnas innehåll borde ha insett att de inte innefattade en avloppsavgift. VA-nämnden uttalade:

”Sådan insikt torde förutsätta att granskningen av räkningarna också omfattade en jämförelse med bestämmelserna och prislistan i kommunens VA-taxa. En så ingående granskning kan knappast krävas av abonnenten med mindre denne haft särskild anledning därtill.”

Till stöd för detta beslut hade VA-nämnden ett uttalande av Högsta domstolen i ett rättsfall från el-området (NJA 1991 s 3, I och II).

Frågan för VA-nämnden i aktuellt fall blev då att bedöma om innehållet i vattenräkningarna, avgiftens storlek eller andra omständigheter gett fastighetsägaren anledning att misstänka att debiteringarna från kommunen varit felaktiga. VA-nämnden konstaterade att det inte framgick av fakturan vad taxenumret avsåg för typ av fastighet. För att ta reda på detta krävdes en granskning av räkningarna samt en jämförelse med de inledande bestämmelserna och prislistan i kommunens VA-taxa. En sådan jämförelse hade i och för sig inte behövt vara omfattande men eftersom de fakturerade beloppen överensstämde med uppgifterna fastighetsägaren hade fått från tidigare ägare och det av fakturorna inte kunde utläsas att debiteringarna kunde vara felaktiga så fanns det knappast någon anledning till misstanke om felaktigheter. Skäl för fastighetsägaren att närmare studera taxebestämmelserna ansågs därför inte ha förelegat.

VA-nämnden biföll därför fastighetsägarens talan.

BVa 52, Va 124/06

Rita Lord